

18, 20, 44, 46-47, 52 (4 egz.)
1

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 18. Met. XV

Gegužio-May 4, 1935

TĒVŪ MARIJONŪ KOLEGIJOS RĒMĒJŪ SAVAITRAŠTIS

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

EVANGELIJA

Jono 10, 11-16.

ANUO metu Jėzus tarė: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas, kurs ne ganvtojas, kuriam avys ne savos, pamates ateinantį vilką, palieka avis ir bėga; vilkas pagauna ir išvaiko avis. Samdininkas bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš gulda savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir jos atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė ir vienas ganytojas.

LEKCIJA

1 Petro 2, 21-25.

BRANGIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiojumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrasė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisiam; jis pats savo kūne nešė mūsų nuodėmes į medį, kad mes, numirę nuodėmėms, būtumėm gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys, bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

TRŪKSTA IDEALŲ

Kokius žmogus pasirenka idealus, toki vėliau jo darbai ir visas jo gyvenimas.

Koks dabar Amerikos lietuvių gyvenimas ir darbai? Vienų gyvenimas ir darbai bolševikiški, kitų socialistiški, kitų laisvamaniški, kitų katalikiški. Visuose, išskyrus katalikų dalį (ne visus katalikus) įsigalėjęs yra materializmas. Niekas jiems daugiau nerūpi, kaip tik ką valgysiu, ką gersiu, kuo apsidengsiu; o jei tų dalyku netrūksta, tai tuomet labai susirūpinę, kokius ir kur galės turėti "gerus laikus." Tie "gerieji laikai" talpina savyje kiek-ne-kiek nekaltų pasilinksminimų, bet dažniausiai išvirsta purvinais, nedorais darbais, palaidumu ir šlykščiausiomis orgijomis.

Materializmas išgriovė ir griauja idealizmą. Purvinas, žiaurus materializmas supurvino ir purvina lietuvius.

Nekatalikai lietuviai, kaip ve bolševikai, socialistai, laisvamaniai, materializmo pavergti, pasirinko sau bendrą "idealą" griauti tikėjimą į Dievą ir visus antgami-

nus dalykus. Tas purvinas jų "idealas" taip juos supurvino, kad jie dabar ir gyvena, ir veikia, ir kovoja tik purvais — melais, šmeižtais, prasimanymais. Jų šlykštus "idealas" privedė juos prie to, kad jie prisipykę kituose ieško tik nedorų, purvinių dalykų ir jei jų kur kiek suranda, arba nors kokio mėšlo tik panašumą pamato ar užuodžia, tuojaus su didžiausiu pamėgimu, kaip vabalai, knisiasi ir kapstosi juose.

Kadangi jiems rūpi bedievybė, arba mažiausiai, nors atitraukimas nuo Katalikų Bažnyčios, tai tie "nukatalikėję" mūsų lietuviai ir zvimbia nuolatos tikinčiųjų katalikų tarpe, uostydami, ar neatpūs jiems vėjas kokio sugadinto kvapo, kad jie ten rastu savo idealams maisto.

Prie tokių tai idealų nuvažiavo kone visi mūsų nusikatalikėję lietuviai.

Žinoma, jų tarpe yra likus nežymi dalelė, kuri tituluoja save "tautiečiais" ar "tautininkais," kuri laikosi indeferentiškai. Jie savo idealu laiko tautą ir jos reikalus. Tas idealas yra gražus, bet, atmetus

antprigimtinį žmogaus idealą, jis pasilieka nublūkęs, beveik betikslis. Dažniausiai tokiu idealo žmonės yra gyvenime nublūkę patys.

Katalikams pastatytas prieš akis labai aukštas, skaistus ir tobuliausias idealas, pats Jėzus Kristus ir Jo šventieji. Katalikų užduotis yra, ir dvasia, ir darbai, ir gyvenimu, į juos panešėti.

Ar taip yra praktiškame gyvenime? Toli gražu — ne visiškai taip. Kodel? Matyt, ir katalikus pagavo perdaug materializmas ir io nešvarumai. Jis perdaug užtemdė dieviškai idealą ir atšaldė nuo jo širdis.

Daugvei mūs senesniųjų katalikų trūksta katalikiškojo ideališkumo. Nekurias savo tikėjimo pareigas neva eina, bet kitas apleidžia.

Daug lietuvių tėvų katalikų nei patys nemokina savo vaikų tikėjimo dalykų, nei neleidžia į katalikiškąją mokyklą, nei į tam tikras katekizmo pamokas. Taip pat per menkai žiūri, kad vaikai šventomis dienomis vaikščiotų Mišių ir pamokslo klausyti. Pranyko gražūs, ideališki papročiai katalikų namuose — kažin ar nors kur yra vartojamos bendrosios šeimynos maldos.

Per mažai lietuvių katalikų ima dalyvavimą idealinėse katalikų organizacijose. Dėl to daug jų yra nesusipratusių, nenusimanančių ir pasiduodančių nekatalikams bedieviams save panaudoti anų purviniems tikslams. Daug jų yra tokiu menku idealistų, kad jie savo pinigais palaiko pikčiausių ir purvinausių bolševikų ir socialistų laikraščius.

Lietuviškoji, katalikiškoji jaunuomenė neištrūkus nuo "sibaritizmo" — materializmo, išrodo, kad jos idealai siekia ne perdaug toliau už "good times." Tegu tik tuos "good times" duoda bolševikai ar socialistai, tai mūsų katalikiškoji jaunuomenė neatsisakys nuo to ir neš savo pinigus paremti anų "idealus."

Katalikų vaikinių draugijų, išskyrus gal "Vvėjų" kuopeles, kuriose mišriai veikia ir vaikinai ir merginos, beveik kitų kaip ir nėra. Šventojo Vardo draugijos skyriai retai kur gyvuoja ir silpni. Juose kaip tik turėtų ideališkiausieji katalikai vaikinai ir vyrai susitelkti. Jei to nėra, tai matyt,

MALDA MARIJAI

Gailestingoji Pana Sūnaus savo,
Dvasine Rože, Trejybės auklėta,
Tūkstančiais metų nebuvo girdėta,
Kad Tu apleistum, kas Tave maldavo.

* * *

Štai nusilenkę prieš Tave, Marija,
Klupoja minios ir meldžiasi griaudžiai,
Ranką ištieski, palaimink tai liaudžiai.
Lietuvą laimink, priglauski žmoniją.

* * *

Ištisą mūsų globoki šalelę,
Miestus ir kaimus, upes ir dirvonas,
Motina, Tavo žvelgimas malonus,
Rodo tėvynei išganyimo kelią.

trūksta katalikiškųjų idealų.

Merginų sodaliejios, rodos, geriau kiek tarpsta, bet ir ten dar vis ko tai trūksta. Toms sodaliejoms reikėtų turėti santykių su visoms Amerikos katalikų sodaliejomis. Reiktų susidomėti visų Amerikos katalikų veikimu ir imti platesnę veikimo dirvą, negu kad dabar turi.

Kad mūsų katalikiškajai jaunuomenei trūksta idealų, tai liudija ir jos maišytos moterystės ir "šliubai ant korto," ir apsilaidimas tikybinis ir atšalimas skleidime, platinime ir palaikyme katalikiškųjų idealų.

Kas dėl to trūkumo idealų kaltas? Būtu gera, kad visi pasidarytume gerą sąžinės sąskaitą?

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

Maldos Apaštalavimas Švenčiausioje Jėzaus Širdyje

Bendroji Gegužės mėnesiui 1935 Intencija, kurią Šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė.

Atsiteisimas yra Švč. Jėzaus Širdies charakteristinė žymė, kuri ir buvo žinoma Šv. Margaritai Marijai Alaquoque ir dabar visam pasaulyje Katalikų Bažnyčioje praktikuojama. Žmogaus teisingumas reikalauja, kad jis Dievui atsiteistų už jo Jam padarytas neganadarybes ir nuodėmes, ir per savo atgailą gražintų tą tvarką, kurią jis patsai suardė. Iš meilės mes prideriame Kristų, sunkių nuodėmių apsunkintą, Jo kančiose paguosti, pagelbėti Jam nešti sunkų kryžių. Tadgi, pamaldume prie Švč. Širdies mes stengiamės gražinti meilę už meilę, kad atsiteisti taipgi už tuos, kurie Jo nemyli.

Mūsų geroji Motina Marija yra didis atsiteisinimo pavyzdys. Ji ne vien pagimdė ir penėjo savo Dieviškąjį Išganytoją, bet Ji nuolatos per visą savo gyvenimą su Jo rišosi, kentėjo ir aukojo Jį už mūsų prasi-kaltimus, kada stovėjo po kryžiumi. Per visą savo gyvenimą, ypačiai Kalvarijos kal-ne, atsiteisė už žmonių apsileidimus ir iš-juokimus. Ji nuolatos tęsia savo atsiteisi-mo darbą danguje, aukodama atnaujintą ant mūsų altorių Kalvarijos auką už mu-mis. Mes turime prisidėti prie Jos to mel-dimosi ir sekti Jos pavyzdį.

Tą galime padaryti Gegužės mėnesyje, nes tas mėnuo yra Panelei Švenčiausiai pa-šveštas. Yra gražiausias gamtos laikotarpis. Jame sužavėjantis gelis, laukų, miškų ir

skaistaus dangaus grožis pakelia mūsų šir-dis prie Dievo.

Šv. Motina Bažnyčia lyg, kokia slap-tinga ir tylia harmonija užlaikant tarp gam-tos pareiškimus ir savo liturgijoje, gražiau-siomis gėlėmis papuošia savo altorius — ir širdį sujaudinančius himnus ir giesmes gie-da Marijos garbei.

Šiame mėnesyje pakelkim savo širdis maldoje. Pakartokim dažnai tą gražią gies-mę maldaujančią Marijos užtarimo ir pa-gelbos:

Marija, Marija —
Skaisčiausia Lelija
Tu švieti aukštai danguose, —
Palengvink vergija
Pagelbėk žmonija
Išgelbėk nuo priešo baisaus.

Marija, Marija
Skaisčiausia Lelija
Dangaus Karalienė šviesi,
Užstok prieš Aukščiausį
Už žmogų menkiausį,
Nes viską Dievuje gali. Amen.
Kreipkimės į tą galingą Motiną ir mal-daukime Jos nuolatinės pagalbos. Prašyki-me, kad Ji mumis arčiau privestų prie Sa-vo Mylimiausio Sūnaus Švč. Širdies.

SPECIALĖ MISIJŲ INTENCIJA:

Japonijos Atvertimas.

* * *

ŠV. JULIJA

Gegužės mėnesiui Globėja

Šv. Julija buvo tokia teisinga, darbšti, išmintinga, kad jos ponas Eusebius, Pales-tino pirklys, laikui bėgant pradėjo gerbti ir pilnai pasitikėti. Vieną kartą jam prireiko keliauti į Corsicą. Pasiėmė Juliją su savi-mi. Tuo laiku mieste įvyko didelės iškilmės ir Julija buvo pakviesta dalyvauti pagoniš-kose iškilmėse, aukoti dievaičiams. Julija vi-siškai atsisakė dalyvauti. Už tai valdinin-kas ją pasmerkė ją prikryžiuoti. Jos kūnas buvo palaidotas Gorgonoje ir paskui buvo

perneštas į Brescią, kur Lombardų karalius Didier pastatė bažnyčią Šventosios relikvijų palaikymui. Dalis jos relikvijų yra Leghorne. Ji yra Cosicos ir Leghorno šventoji patronė.

* * *

APAŠTALYSTĖS MALDOS SKLEIDĖJAMS

Brangieji Apaštalytės Skleidėjai:

Gegužės mėnesis turi užinteresuoti Apaštalytės Maldos skleidėjus, nes jis Marijai pašvęstas. Pamaldumas prie Marijos taip glaudžiai rišasi su pamaldumu prie Švč. Jėzaus Širdies, jog mums šis mėnesis yra labai svarbus. "Per Mariją pas Jėzų." Dievotos sielos šį išsireiškimą nuolatos vartoja, nes jame pareikšta giliausia meilė Sūnui per Motiną. Tadgi, labai atatinama, kad gegužės mėnesis paskirtas Marijos garbei, nes tai yra paruošimas Jos Sūnui tikra pagarba.

Gegužės mėnesio bendra intencija "Pamaldumas prie Švč. Marijos Atsiteisėjos," pabrėžia šį glaudų ryšį tarp Motinos ir Sūnaus. Užtenka vien paminėti, kad atsiteisimas yra ryškiausias pamaldumas prie Švč. Jėzaus Širdies.

Gegužės mėnesis teikia geriausią progą visiems Apaštalytės nariams praktikuoti ir kitus raginti praktikuoti Apaštalytės Maldos antrąjį laipsnį. Nors šis laipsnis ne toks svarbus, kaip pirmasis ir trečiasis, visgi yra Apaštalytės Maldos dalis, nes jame mes prašome Marijos užtarimo ir išklausymo mūsų troškimų vienybėje su Švč. Jėzaus Širdimi.

Per Šventus Jubiliejaus metus, jei jūs atsimenate, Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI pavedė Apaštalytės Maldos Draugijai kampaniją pritraukti visus žmones prie dažnaus lankymo šv. Mišių. Katalikai buvo prašomi išklausti šv. Mišias šiokiomis dienomis Šv. Tėvo ir kitų intencija. Nėra priežasties, kodėl ši išganinga praktika išnyktų. Bažnyčia kenčia daugelyje šalių Bedievybė kas kart smarkėja ir tvirtėja. Šventasis Tėvas reikalauja mūsų maldų, ir naudingiausia malda yra šv. Mišių malda.

Delto, Šventas Tėvas trokšta, kad visi katalikai, ypačiai Apaštalytės Maldos Skleidėjai, Jo intencija išklaustyti šv. Mišias kiek vieną penktadienį, toj dienoj kada mūsų Išganytojas už mumis Savo gyvybę paaukojo. Mes vilimės, kad jūs ypatingai stengsitės šį Švento Tėvo troškimą išpildyti ir kitus raginsite prisidėti prie šio prakilnaus darbo. Prašome mums padėti šiame darbe surašydami šv. Mišių skaičių, kiek 1935 m. paaukosite ir prisiūskite jį Apaštalytės Maldos Centruir arba įteikite savo raštininkui, kuris paskui mums galės prisiūsti.

Jūs ir jūsų bendradarbiai džiaugsitės pranešimu, kad Šventasis Tėvas paskyrė komisiją, kuri tirs priežastis Palaimintojo Klaudo de la Kolumbiere šventumo. Palaimintasis bus greičiau pakeltas ant mūsų altorių, jei mes jo prašysime užtarimo savo reikaluose ir ypač pranešime apie suteiktas per jo užtarimą malones ir stebuklingus išgydymus.

Jaunimas Pavojuje

"Jei mes saugotume mūsų jaunimą taip, kaip mes saugojame savo turtus, tai šios šalies ateitis mums nedaug teiktų rūpesčio." Šitie žodžiai, ištarti Tomo R. Heaney, kuris pasižymėjo savo veikimu Katalikų Forester'ių Susivienijime, yra verti ilgesnio mąstymo.

Šita šalis, kuri turi tiek materialių turty, kuri taip pažengė pirmyn mokslo dalykuose ir kuri taip didžiuojasi savo gamtiškais turtais, pamiršta, kad šalies tikras tvirtumas ne žemiškose gerybėse. Tas, kas yra pasaulio, tai žmogū, kuris yra sutvertas į Dievo paveikslą ir panašumą, turi būti tik antraeilinis dalykas.

Nėr kito tokio apgailėtino neturto, kaip tos tautos neturtas, kuri deda visą savo viltį ir pasitikėjimą aukse. Aukšas ilgam negali užimti Dievo vietą žmonių širdyse ir nesunaikinti tą panašumą į Dievą. Ir kada tas panašumas išnaikintas, piktos ydos ir pavydas sumina į purvus žmogystės gražumą ir vertybę.

Gal atrodyti nudėvėtas dalykas visuomet priminti tuos liūdnius atsitikimus iš senovės. Matome daug tautų žuvusių ir mums

reikia tas tautas prisiminti. Senovės pagoniškas Rymas turėjo daug žemiškų turtų. Rymiečių ginklai buvo laimingi ant kiekvieno karo mūšio lauko. Jo galybės dienose, kiekviena tauta Rymui siuntė auksą ir kitus brangumynus, nors ir nenorėdama. Rymo dvarai ir rūmai buvo geriausi, ką žmogus galėjo padaryti. Rymas pralenkė visas tautas moksle, mene ir politikoje. Bet mes matome, kad Rymo valstybės suiro ir griuvo, ir to griuvimo priežastis buvo visiems aiški.

Kaip tik tauta pradeda daugiau vertinti žemiškus turtus nekaip dvasinius, tai ji laisvai pasirenka sau pražūtį. Taip kaip buvo Baltasarui per pokylį ant salės sienos parašyta: "Tavo dienos suskaitytos," taip buvo ir tai tautai. Kas buvo vakar, gan ir šiandien būti. Tikros civilizacijosėjimas nenusikreipia nuo tam tikro kelto ir tas kelias yra kelias moralybės ir doros. Kada pinigai daugiau įvertinti negu moralybė, kada daugiau pasitikima kareivių būriais negu dora, tada pamatas tautinės galybės pradeda drebėti. O, kada pamatas dreba, tai galime žinoti, kad tas namas ne tvirtas.

Susikrovimas aukso gali būti labai svarbi priemonė išlaikyti tautos garbingą vardą namieje ir kitos šalyse, bet kokia nauada iš to aukso, kada tautos pamatai pūsta? Šita šalis stato mokyklas, begalinį jų skaičių. Kitos savo gražumu net pralenkia Rymo dvarus ir rūmus, bet koks mokslas teikiamas šiose mokyklose? Ta mažutė kaimo mokykla gali tiek pat mokslo suteikti, jei ne daugiau. Šių laikų mokyklos gyvena komercialine dvasia. Jų nuomone, žmogus, kuris negali prisikrauti turtų, neatsiekia savo tikslo. Tos mokyklos mokina mūsų jaunuomenę moksliskų priemonių susikrauti turtų. Bet šios mokyklos nemokina jos, kaip padaryti savo gyvenimą pasisekimu. Nes gyvenimas mes turime atsiminti, yra daugiau kaip krovimas žemiškų turtų.

Kad gyvenimas būtų sėkmingas, morališki ir tikiškieji pamokymai yra reikalingi. Tylėti ir nieko nesakyti apie tuos dalykus mokyklose buvo užtektinai bloga, bet kada tas tylėjimas virsta skelbimu bedievytės ir prieš tikiškieji mokslų, tai reikia ką nors daryti. Mes matome, kad pradėta mūsų

kollegijose ir universitetuose platinti bedievybę. Tikėjimas į Dievą, be kurio nėra tikro supratimo moralybės, yra taip išnaikintas iš jaunų studentų širdžių, kad ten beliko biauriausias sunaikinimas.

Yra tik vienas kelias katalikams, kurie brangina savo ir savo vaikų tikėjimą. Nors ir nepatiktų kai kam, bet reikia visiems stoti į pagelbą savo katalikiškoms mokykloms ir kolegijoms. Tik jose, rodos, gali būti šios šalies jaunimas teisingai išauklėtas ir apsaugotas nuo bedievytės mokslo.

Vertė P. Aukštakalnis, M.I.C.

PRANCŪZŲ KATALIKŲ MOKYKLOS

Prancūzai katalikai savoms mokykloms daugiau suaukoja, negu vokiečiai, angiai, italai, belgai katalikai, kurie kartais gauna valstybės pašalpą savo mokykloms. Prancūzijos vyriausybė jau prieš 50 mt. keleriopai padaugino savas mokyklas. Net nuošaliausiose valstybės vietelėse buvo įsteigtos mokyklos. 200,000 mokytojų ir profesorių varo grynai laicistinio mokymo darbą. Mokyklų biudžetas dabar siekia 4 milijardų. Mokslas vaikams nemokamas. Neatsižvelgiant į tai, prancūzai katalikai, iš sielų meilės ir sąžinės laisvės troškimo, išlaiko be galo daug privatiškų katal. mokyklų, nėgaudami jokios valstybinės pašalpos. Ypač jie sujudo, kai 1884 met. buvo supasaulintas viešasis mokymas.

Po 20 metų jų mokyklas lankė jau milijonas vaikų. Kai 1907 mt. Combes uždraudė vienuoliams mokytis, 13,000 katal. mokyklų turėjo užsidaryti. Nežiūrint to, prieš pat karą Prancūzijos katal. liaudies mokyklas lankė apie milijoną vaikų, o jų vidurinėse mokyklose buvo sutraukta apie 60% viso krašto jaunimo. Nuo milžiniškų aukų savoms mokykloms (500 milijonų kasmet) Prancūz. katalikų neatbaidė net karas ir pokarinė krizis. Pernai prancūzų katal. liaudies mokyklose buvo 940,000 vaikų, vidurinėse — 180,000. O kur dar Pranc. katal. įvairios aukštosios mokyklos, technikos ir ūkio mokyklos? Taip kad iš viso Prancūzijos katal. mokyklose mokosi apie pusantro mil. jaunimo.

"P. B."

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Dvasinių Dalykų Brangumas

I

Aš troškau," sako Išminčius, "ir duota man išganymo. Aš šaukiaus, ir atėjo į mane išminties dvasia; aš ją stačiau aukščiau už karalystes ir sostus ir, palyginant su ja, niekais laikiau turtus. Aš nelyginau su ja brangaus akmens, nes visas auksas su ja palygintas yra truputis smilčių, ir kaip dumblas laikomas sidabras greta jos" (Išm. III, 7-9).

Tikroji išmintis, kurios mes turime trokšti, yra krikščioniškasis tobulumas. Jis glūdi susijungime su Dievu meilėje, kalbant Apaštalo žodžiais: "Visų pirma turėkite meilę, kuri yra tobulumo ryšys" (Kol. III, 14).

Tat, turime branginti krikščioniškąjį tobulumą ir visa, kas prie jo veda, kaip Saliamonas, brangino išmintį, ir Apaštalas, anot Šv. Rašto žodžių: "Viską laikyti šiukšlėmis, kad tik Jėzų Kristų laimėtume" (Pil. III, 8).

Kokiame saike tasai tobulumo branginimas mūsų širdyse pasireiškia, tokiame pat saike didėja ir mūsų pačių pažanga. Mes, mat, paprastai trokštame tik tų dalykų, kuriuos branginame, — nes valia, kaip akla sielos galia, to tik siekia, ką jai patiekia protas. Kiek vertės kurio nors dalyko protas mums parodo, tiek kyla mumyse to dalyko troškimas. O kadangi mūsų valia tarnauja visos kitos vidinės ir išviršinės mūsų sielos pajėgos bei galios, tai mes darbuojamės ir siekiame tik to, ko mūsų valia trokšta. Todėl yra labai svarbu, kad mes brangintume visa, kas mus veda prie pažangos ir tobulėjimo, nes tie dalykai: branginimas, troškimas ir pažanga kartu eina žingsnis į žingsnį.

II.

Kas pirkliauja brangiais akmenimis, tas turi gerai nusimanyti apie jų vertę, nes kitaip gali apsirikti ir brangios vertės akmenį gali palaikyti mažmožiu. Mes irgi pirkliaujame brangiais akmenimis. Apie tai

ir Evangelija mini: "Mes esame Dangaus Karalystės pirkliai, ieškantieji gerų perlų" (Mat. XVIII, 45).

Tat, mes turime gerai pažinti ir žinoti prekių vertę, kuriomis prekiaujame, kad kartais, darydami pragaištingą klaidą, aukso nepalaikytume purvu ir Dangaus neišmainytume į žemę.

"Išminčius," Viešpats sako Jeremijo lūpomis, "tenesididžiuoja savo išmintimi, ir stipruolis tenesididžiuoja savo stiprumu, ir turtuolis tenesididžiuoja savo turtais, tačiau, jei kas nori didžiuotis, tegu didžiuojasi tuo, kad pažįsta mane." Taigi, visų didžiausias turtas yra Dievą pažinti, Jį mylėti ir Jam tarnauti. Tai turi būti mūsų svarbiausias, arba, geriau sakant, vienintelis mūsų siekimas. Tam mes esame sutverti ir tik tame, kaip vieninteliame mūsų tikslė, turime ieškoti savo ramybės ir tuo didžiuotis.

III.

Tegu tasai tobulumo ir dvasinių dalykų branginimas giliai įsminga į kiekvieno širdį. Ir mes patys raginkimės prie to, ne tik žodžiais laike pasikalbėjimų, bet ypač savo elgesiu ir visu savo gyvenimu. Tuo būdu pradedantieji eiti dorybių keliu, ir tie, kurie jau toli yra pažengę, ir visi kiti, tegu mato, kad čia yra pirmiausiai vertinama dvasiniai dalykai, ir kad, kaip sako Šv. Ignacas (Konst. p. 10, 2), branginama ne tiek mokytumas, iškalbingumas ar kiti prigimti ir žmogiški savumai, kiek nusižeminimas, klusnumas, susikaupimas ir maldos dvasia.

Tai reikia visiems įsisąmoninti ir šituo dvasios maistu maitintis, kad kiekvienas matytų, jog tie dalykai daugiausiai yra branginami ir kad tų dalykų siekia tie, kurie pažino pasaulio tuštybę, ir jog tik tie dalykai tėra mylėtini bei gerbtini. Ne tiek svarbu mokslininku tapti ir iškalba pasižymėti, kiek visus kitus nusižeminimu ir pasimariniu pralenkti.

Kaip būtų gera, jei visiems žmonėms, o ypač jaunuoliams, būtų statoma prieš akis, kokios reikšmės ir svarbos yra dorybė ir nusižeminimas ir, kaip pavojingas yra mokslingumas, jei nėra dorybių ir dvasios nuolankumo. Reiktų vengti kalbų, kurios sukeltų juose troškimą rodytis talentingais ir mokytais vyrais ir įkvėptų jiems tokio garbės geismo, kurs paprastai yra jų nupuolimo pradžia.

Surijus pasakoja iš šv. abato Fulgencijaus gyvenimo užrašų štai ką. — Šis šventasis, matydamas, kad kai kurie jo bendradarbiai - vienuoliai buvo geri darbininkai ir per visą dieną nenuilstamai triūsėsi po namus, bet dvasiniams dalykams, maldai, skaitymui ir vidiniam susikaupimui neturėjo didelio stropumo ir rūpestingumo, tokiems jis rodė toli mažiau pagarbos negu kitiems. Gi tiems, kuriuos jis matė atsidavusius dvasiniam lavinimams ir pastebėjo darant pažangos dorybėje, nors jie dėl savo silpnumo ir nesveikatos nepajėgė jokio patarnavimo namuose atlikti, bet šventasis jiems rodė nuoširdesnės meilės ir juos labai brangino. Ir visai teisingai. Nes kas per nauda iš puikių sugebėjimų ir talentų, jei nenorima nuolankiai pasiduoti vyresniojo valiai? O jei dar manoma, kad dėl savo sugebėjimų turima teisės gauti visokių išimčių ir privilegijų, tada be abejonės būtų toli geriau, kad tokių talentų visai nebūtų.

Žinoma, jei iš nuodėmklausio ir vyresniojo Dievas reikalautų atskaitomybės, ar jo pavaldiniai užtektinai buvo talentingi vyrai, tai tuomet taip. Tačiau, ne iš to dalyko nuodėmklausys ar vyresnysis turės duoti atskaitą. Jo Dievas paklaus, ar jis rūpinosi, kad tie, kuriuos turėjo žinioje, darytu pažangos šventųjų moksle; ar rūpinosi, kad jie kas dieną augtų dorybėje ir kad pagal Viešpaties jiems suteiktas pajėgas ir talentus, atliktų savo uždavinį ir pareigas, ir ar neapsileido savo dvasinėj pažangoj. Iš to visa Viešpats Dievas iš kiekvieno reikalau atskaitos.

“Kuomet ateis teismo diena,” sako dievobaimingas Tomas Kempietis, “Viešpats nepaklaus mūsų, ką skaitėme, bet ką darėme, ne to, ar gerai kalbėjome, tik ar dievobaimingai gyvenome” (I kn. 3 sk.).

PAŠVENČIAMOJI MALONĖ

Pašvenčiamoji malonė yra vidujinė, dvasinė dovana, kuri žmogų padaro Dievo prieteliu ir sutvirtina jo valią daryti gera ir vengti bloga. Pašvenčiamosios malonės brangumas neišreiškimas žodžiuose. Šv. Tamas Akvinietis sako, kad, “Mažiausia malonė persveria didžiausius pasaulio turtus.” Jei angelas turėtų spręsti pašvenčiamosios malonės vertę, priverstas būtų pripažinti, jog mažiausią Dievo malonę suteikta, perviršija visus pasaulio turtus, pinigus, auksą, brangakmenis. Čia ir glūdi stebėtinas dalykas, kad žmogus vos gali į tai tikėti, nekalbant dar suvokti. Kas galėtų tikėti, kad žmogus nuveikęs kokį nors gerą darbą, taip įgydamas Dievo malonę, susilaukia didžiausį užmokesnį, daugiau kaip visos pasaulio karalystės ir turtai. Visgi, yra taip.

Kuris, bent turi mažiausį laipsnį pašvenčiamosios malonės, esąs Dievo vaikelis, ir jei mirtis jį užtikytų, liktų išganytas ir atlygintas už padarytas ganadarybes. Gerasis Dievas jam suteiks neįkainuojamos vertės palocių, ir išaukštins jį į kunigaikščius ir atiduos Save žmogui kaipo užmokesnį už jo padarytus gerus darbus.

Ne vien per gerus darbus užsipelnome Dievo malonių, bet ir per kiekvieną mažą atsidūsėjimą, pamaldų žvilgsnį į Šventą Osią, Švč. Pamelės paveikslą ir t. t. Kiekviena gera mintis, troškimas, žodis ir darbas padidina žmogaus sieloje Dievo malonę. Jei mirtumėm šiame stovyje, gautumėme didesnę danguje džiaugsmą ir užmokesnį. Dievas aukojasi mums, kad mes Jį geriau pažintumėme, mylėtumėme ir amžinai su Jo džiaugtumėmės.

Tadgi, jei Dievo malonė taip lengvai apturiama, ir jei mums suteikiama beribė atmoka už didesnę laipsnį pašvenčiamosios malonės, ar mums nepridera su džiaugsmu Dievui tarnauti? Pagvildenkime pašvenčiamosios malonės veikimą mūsų sielose.

Pirmiausiai, pašvenčiamoji malonė papuošia sielą neapsakomu grožiu. Ji tampa tokia maloni, graži, patraukianti, kad saulės, mėnulio, žvaigždžių, gėlių ir viso pasaulio gyvūnų, grožis neperviršija sielos grožį. Jei

mums būtų galima matyti sielą toje pašvenčiamosios malonės stovyje, pripažintumėm, jog nėra gražesnio dalyko visame pasaulyje.

Šis sielos grožis toks didis, kad Dievas ir visi angelai jomi džiaugiasi. Dievas verčiau leistų dangui ir žemei pražūt, kaip, kad šis sielos grožis pražūtų ir siela taptų neregė, neturėtų Dievo savo širdyje. Koks didis turi būti tas sielos grožis, kuriame beribis galingasis Dievas turi daug pamėgimo! Kaip sunkiai prasikalsta tasai, kurs praranda tą sielos grožį ir atima nuo Dievo tą Jo džiaugsmą, kuri džiaugėsi žmogaus širdyje. Mažiausias pašvenčiamosios malonės laipsnis suteikia šį grožį žmogaus sielai. Kuo didesnis sieloje pašvenčiamosios malonės laipsnis, tuo siela gražesnė.

Toliau, per pašvenčiamąją malonę mes tampame Dievo prieteliais, tikri, artimi Jo draugai. Dievo meilė ir Jo prietelystė yra tokia didi, kad Jis visa daro, kad tik tą sielą prie savęs laikytų. Jis sielą apsaugoja, apžiūri, palaiko, sutvirtina, paguodžia ir nuolatos dieną ir naktį apie ją rūpinasi. Nors ir siela kartais neparodo Dievui ypatingų meilės prisirišimo žymių, Dievas pasilieka sieloje, kol žmogus papildo mirtiną nuodėmę. Tada Dievas apleidžia žmogaus sielą. Jis pasilieka ties jos durų belsdamas ir maldaudamas Jį įleisti.

Būdami Dievo prieteliais, mūsų siela apturi daug turtų. Dievas suteikia jai tikėjimą, viltį ir meilę. Pažadina joje pamaldumą, skaistybę; suteikia sielai vidujinį džiaugsmą ir žadina šventus troškimus. Jis atitraukia sielą nuo pasaulio tuštybių ir garbės, nuo nuodėmių ir palaidaus gyvenimo. Pagaliau, Jis pilnai atsiduoda žmogaus sielai visame Savo Dieviškume, kaip Šv. Raštas išsireiškia:

“Ir per Jį dovanojo mums didžiausius ir brangiausius pažadėjimus, — būtent, Jo malones — kad jūs jais pasidarytumėte dieviškos prigimties dalininkais.” (2 Petro 1. 4). Ar tai ne didis turtas mūsų sielai? Kokia tai laimė būti Dievo prieteliais, apturėti tokio galingo Valdytojo malonę. Jei mes daug įvertiname žmogaus draugystę, kiek daugiau turime įvertinti Dievo malonę

ir su koku dideliu stropumu turėtumėme ją saugoti!

Siela yra taip pašvenčiamosios malonės išaukštinta, jog mes ne vien tampame Dievo prieteliais, bet ir Jo vaikeliais. Ištikro tai didžiausias palaiminimas! Jei karalius priimtų elgetos sūnų, kaip savo augintinį, kokia tai garbė šiam kūdikiui! Daug kartų didesnė garbė tai sielai, kuriai Dievas suteikia Savo sūnystę. Šv. Jonas sužavintas Dievo parodyta meile žmogui sušunka: “Veizdėkite, kokią meilę Tėvas mums suteikė, kad mes vadinamės Dievo vaikais ir esame. (Jono III, 1.) Kokia tai didelė malonė būti Dievo vaikeliais! Kokis didis turtas likti Dievo paveldėtojais! Taip kaip sunku įsivaizduoti koks didis ir galingas Dievas esąs, taip pat sunku suvokti kokia tai laimė būti Dievo vaikeliais.

Gerasis Dievas mumis myli kaip Savus vaikelius. Tėvas tiek meilės neišreiškia sūnui, kaip Dievas mums išreiškia. Dievas sielą pašvenčiamoje malonėje beribei myli ir Jo meilė Savo sutvėrimui begalinė. Mes Dievui už Jo gerumą pilnai neišgaliname atmokėti. Ar mums, tad, neverta stengtis nuolatos pasilikti pašvenčiamosios malonės stovyje. Jei kas drįstų mūsų turtus pagrobti, mes visomis savo jėgomis jį apgintumėme. Daug daugiau privalėtumėme apsiginti nuo žmonių, kurie mėgina pagrobti mūsų sielos turtus, Dievo malones. Nėra brangesnio pasaulyje dalyko, kaip pašvenčiamoji malonė. Prarasdami pašvenčiamąją malonę, prarandame didelį turtą. Kaip mes turėtumėme bijoti mirtinos nuodėmės! Todėl, suprantate, kodėl Dievo Sūnus tapo žmogumi, kentėjo ir mirė už mums. Ne kitai priežastčiai, kaip mums pelnyti pašvenčiamąją malonę. Ir kodėl mūsų Viešpats įsteigė švenčiausiąjį Sakramentą? Kad mums pelnyti pašvenčiamąją malonę. Kaip galinga ir didi yra pašvenčiamoji malonė! Liūdna matyti kiek krikščionių praleidžia dienas, mėnesius ir ilgus metus be pašvenčiamosios malonės, gyvena sunkioje nuodėmėje. Kokia tai liūdna žmogaus ateitis! Ar neverta daugiau tuo dalyku rūpintis?

1085248

A. P. Sandys.

Kun. Dr. Jonas Navickas, M.I.C.

Trys Konferencijos Vienuoliams

IŽADAI: *Neturto, Skaistybės ir Klusnybės.*

(Tęsinys)

SKAISTYBĖS DORYBĖ

“Palaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą.” (Mat. 5, 8).

Skaistybės dorybė yra gražiausias papuošimas, kokį žmogus gali turėti. Žmogus savo prigimtimi yra žemiškas, purvinas. Skaistybės gi dorybė padaro jį skaisčiu, dangišku. Skaistybės suteikia žmogui dangiškojo grožio, dieviškojo atspindžio ir tartum sugražina jį į tą padėtį, kurioje jisai buvo prieš pirmąją mūsų tėvų nuodėmę. Žmogaus prigimtis, sužalota pirmosios nuodėmės, lenkia mus į gyvulių gyvenimą, ieškodama sau pamėgimo smaguriuose; bet šventoji, kilnioji ir gražioji skaistybės dorybė gydo mus iš to biauraus supuvimo ir kelia į skaistesnį, aukštesnį gyvenimą, laisvą nuo visokių kūniškų pageidimų.

Dievo šventieji visuomet laikė skaistybę kaip didelės vertės brangenybę ir mylėjo ją visa širdimi. Senajame Įstatyme mes randame Jokūbo patriarko sūnų Juozapą, kuris verčiau norėjo tapti savo pono žmonos keršto auka ir nukęsti daug vargo ir skurdo kalėjime, negu suteršti savo sielą nedorybe. Lygiai ir skaisčioji Zuzana, kuriai teko išsirinkti tarp nelemtos mirties ir skaistybės nustojimo, griežtai nusistatė verčiau mirti negu nusidėti. Jai buvo geriau netekti šlovės pas žmones, negu užrūstinti Viešpatį Dievą.

Naujame Įstatyme mes randame dar ryškesnių pavyzdžių šventųjų tarpe, kurie norėjo būtinai išlikti skaisčiais, nežiūrind kiek jiems reiktų kentėti, kad nenusidėtų. Šv. Benediktas, norėdamas išlaikyti skaistybę, voliojosi erškėčiuose, kuriuos sušlakstė savo krauju. Šv. Hilarijus ir šv. Jerominas buvo pratę pagundų metu savo krūtinę mušti akmenimi, kad skausmai numalšintų pageidimus. Šv. Makarijus iš Aleksandrijos, vengdamas didelių pagundų, šešiams mėne-

siamis išsirengė į Seetos raistus, kad tenai jį sukandžiotų baisūs uodai. Kada po šešių mėnesių jisai sugrįžo namo, niekas jo nepažino, iki kol jisai neprakalbėjo: taip buvo uodų sukandžiotas; išrodė tartum raupais apneštas.

Kiek drąsos ir pasiryžimo rasime krikščionių persekiojimų laiku jaunučių mergaičių gyvenime! Šv. Agnietė taip buvo numylėjusi skaistybę, jog nuo savo jaunų dienų jinau tą savo skaistybę buvo paaukojusi Viešpačiam Dievui. Agnietė buvo labai graži mergaitė, tad daugelis įžymių jaunuolių ieškojo jos sau už moterį. Ypatingai pasižymėjo Romos miesto prefekto sūnus. Kadangi jinau atsisakė už jo tekėti, pareikšdama, jog jinau jau turinti sužadėtinį — Jėzų Kristų, tasai jaunuolis įskundė Agnietę teismui, kad ji esant krikščionė. Ir toji jaunutė Agnietė pasirinko sau baisias kančias ir mirtį, bet joku būdu nenorėjo nustoti skaistybės, nors ir leistinu moterystės ryšiu.

Skaistybė yra būtina kiekvieno žmogaus gyvenime. Šv. Paulius rašo: “Nes ta yra Dievo valia, kad jūs būtumėte šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo indą šventume ir pagarboje, nepasiduodamas gašliam geiduliui, kaip pagonys, kurie nepažįsta Dievo.... nes Dievas nepašaukė mus į susitepimą, bet į šventumą.” (1 Tes. 4, 3-5, 7). Kiekvienas žmogus, brangiausiu Kristaus krauju atpirktas, yra pašauktas į šventumą ir todėl turi vengti susitepimo ir gyventi skaistybėje.

Įvairūs žmonių papildomi prasikaltimai, kurie tartum baisenybių tvanas, žudo žmonių — randa pradžios trijuose šaltiniuose: “kūno pageidime, akių pageidime ir gyvenimo puikybėje.” Štai visos priemonės, kuriomis piktoji dvasia nori sunaikinti kiekvieno žmogaus laimę ant žemės ir pražudyti jo sielą amžinai pragare. Nėra reikalo save suvedžioti. Šv. Paulius Apaštalas aiš-

kiai pažymi, sakydamas: "Ar jūs nežinote, kad neteisingi nepaveldės dangaus karalystės? Neklyskite! nė paleistuviai, nei sveltimoteriai... nepaveldės dangaus karalystės." (1 Kor. 6, 9-10).

Gerai suprasdami šią šv. Pauliaus pareikštą tiesą, šventieji su išgastimi žiūrėjo net į nedorybės šešėlių. Šv. Stanislovas Kostka alpdavo, išgirdęs blogą tartą žodį. Šv. Alfonsas Liguori dar mažas būdamas, išgirdęs iš vieno, kartu su juo žaidžiančių vaikų, blogą posakį, tuojau jį subarė ir, palikęs žaislą, pasitraukė, nenorėdamas draugauti su blogais vaikais. Šv. Tamas Akvinitis buvo kilęs iš garsios ir turtingos giminės. Jojo broliai labai nenorėjo, kad jisai stotų į vienuolyną ir todėl, jį gundydami, pasiuntė į jo kambarį paleistuvę, kad toji palenktų šventąjį jaunuolį į nuodėmę. Kaip tik jį įėjo į jaunuolio kambarį, tūtai pastvėrė degantį nuodėguli ir išvijo nekviestą viešnią.

Tiktai šitokiu būdu žmogus gyvendamas — bijodamas nuodėmės kaip maro, tegali kilti tobulybėje; tiktai tokiu būdu jisai gali tapti panašus į savo Išganytoją, kuris suteikė puikiausią skaistybės pavyzdį. Patysai gimęs iš mergaitės Marijos, pasižymėjo nepaprasta skaistybės žyme. Jo priešai, Jį užgauliodami, visai Jį pravardžiavo: veidmainiu, girtuokliu, žmonių suvedžiotuju, velnią turinčiu ir t. t., bet niekuomet Jo neuzgavo nors koku žodžiu, liedsdami Jojo skaistybę. Išganytojas nekartą pareiškė savo ypatingą palankumą skaistiems žmonėms. Taip šv. Jonui Apaštalui Jisai leido priglausti savo galvą ant Jo krūtinės paskutinės vakarienės metu. Daugelis šventųjų turėjo malonės regėti Kūdikelį Jėzų, nužengiantį į jų rankas, kaip šv. Antanas iš Padovos, šv. Kajetonas iš Thienne, šv. Feliksas iš Kantaličo, šv. Pilypas Neri ir kiti.

Pasakojama, kad kartą šv. Teresė, didžioji karmelitu vienuolijos tvarkytoja, vienuolyno koridoriuje sutikusi berniuką. Manydama, kad tai kurių nors svečių, besikalbančių vienuolyno svečių kambariuose, sūnelis, jo paklausė: "Vaikeli, kaip tavo vardas?"

— "Pasakyk man pirma kaip tamsta vadinsiesi, tai paskui aš pasakysiu tau savo vardą!" atsakė vaikutis.

— "Aš vadinausi Jėzaus Teresė," tarė vienuolė.

— "Aš gi Teresės Jėzus!" atsakė berniukas ir išnyko iš šventosios akių.

Skaistus žmogus yra panašus angėlam danguje gyvenantiems. "Prisikėline vyrų neves moterų ir moterų netekės, bet bus kaip Dievo angėlai danguje," (Mat. 22, 30), pasakė Išganytojas. Dovydas karalius, apdamuodamas žmogaus prakilnumą, vadina žmogų nedaug mažesniu už angėlą. Bet skaistybės dorybė tą patį žmogų sulygina su angelais. "Skaistių žmonių gyvenimas, sako šv. Ambraziejus, yra angėlų gyvenimas." Šv. Augustino nuomone "skaistybės yra angėlų esmės dalis." Nes angėlai, kiek mums yra žinoma, yra grynos dvasios, neturinčios jokių pageidimų, kurie galėtų nukreipti juos nuo Dievo meilės. Reiškia visi, kurie yra pripildyti Dievo meile ir linksta į skaistybę, yra angėliški kūriniai.

— Žiniomis iš Vokietijos, Duesseldorf Pareinų, politinė policija uždraudė dr. Karonui Adam, katalikų teologijos profesorui, turėti viešą paskaitą temoje "Jėzus Kristus ir mūsų amžiaus dvasia."

Vokietijoje įsikūrė draugija vadinama "Pro Deo Komisija." Jos tikslas pasipriešinti tai bedievybės įtakai, einančiai iš Rusijos. Pirmininku šios draugijos Vokietijoje yra buvęs reicho teismo prezidentas Dr. Walter Simonas.

ĮDOMŲ JUDAMIEJI PAVEIKSLAI

PIRMŲJŲ KRIKŠČIONIŲ PERSEKIOJIMAI

CIESORIAUS DIOKLECIJONO LAIKAIS

Atėję į šiuos paveikslus pamatysite, kaip pirmieji krikščionys guldė savo galvas už Kristų eidami į areną, kur juos lūtai draskė. Pamatysite kaip Šv. Agnietė nukerta galvą, šv. Sabastijoną sušaudo vilčiųomis, šv. Ceciliją ir kitus akmenimis užmuša. Į šiuos paveikslus atėjęs nevienas braukia per skruostus riedančias ašaras. Ateikite visi. Nesigailėsite!

Paveikslus rodyti ir aiškinti A. PELDŽIUS sekainčiose vietose:

Nedėlioje, Gegužės 5 d. Mahanoy City, Pa.

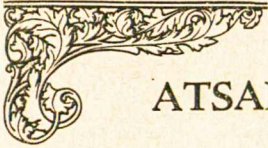
Panedėlyje, Gegužės 6 d. par. salėje, Girardville, Pa.

Seredyje, Geg. 8 d. Airių par. salėje, Shenandoah, Pa.

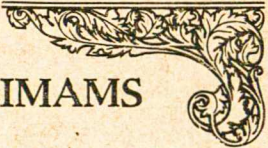
Ketverge, Gegužės 9 d. par. salėje, Tamaqua, Pa.

Pėtnyčioje, Gegužės 10 d. Dureya, Pa. par. salėje.

Įzanga 25c, vaiksams 10c. Pradžia 7:30 val. vak.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklaus. Sirgo mano vaikas 16 metų amžiaus. Aš pasižadėjau prirašyti jį prie Marjonų Vienuolijos Rėmėjų, jei jis pasveiks. Jis pasveiko. Ar nebus nuodėmės, jei vietoje vaiko aš prisirašyčiau, nes aš tikiuosiu daugiau už jį ką nuveikti? **Chi.** nis.

Atsak. Geriausias daiktas vykdyti pasižadėjimą, kaip jis padarytas. Bet jei vaikas nelabai norėtų, tai galima be jokios kaltės jo vietoje prisirašyti.

Paklaus. Aš prižadėjau užsiprašyti ypatinga intencija Mišias. Jau praslinko keli metai, o pasižadėjimo dar aš neišpildžiau. Ar yra nuodėmė, kad taip ilgai atidėliuju? Ar privalau tuojaus tai padaryti? **Ch.** nis.

Atsak. Tai priklauso nuo to, kaip prižadėjai ir nuo to, dėl ko nepadarei, ką prižadėjai. Jei nepaskyrei laiko, kuomet turi tą prižadėjimą pildyti, tai tuomet gali jį įvykdyti, kuomet nori. Bet visuomet yra tinkamiau vykdyti kogeričiausiai.

Jei buvo laikas paskirtas, kuomet prižadėjimą turi išpildyti, o tame laike jokių būdu negalėjai, tai ir nėra nuodėmės. Gi jei galėjai ir nepildei, tai jau yra kaltė. Jos didumas priklauso nuo tavo intencijos. Jei pasižadėjai po mirtina nuodėmė ir neišpildei, tai ir turi tą nuodėmę; jei po maža nuodėmė, tai turi maža; jei padarei be jokios minties apie nuodėmę, tai tuomet mirtinos nuodėmės negali būti, gi maža — gali būti už bereikalingą atidėliojimą.

Paklaus. Ar yra nuodėmė, jei aš kalbu tretininku poterius atsisedus kedėje? Ar reikia atsiklaupyti?

Atsak. Nėra nuodėmės. Nors tinkamiausias būdas melstis yra atsiklaupus, arba stovint.

Paklaus. Aš neprigirdžiu. Per misijas ar rekolekcijas aš einu bažnyčion, klausau, kiek galiu išgirsti ir kalbu maldas, ar pelnai atlaidus, kurie tuo laiku yra teikiami?

“L.” Skait.

Atsak. Už maldas pelnai atlaidus. Jei pamokslų tik šiek tiek nenugirsti, tai ir pelnai atlaidus.

Paklaus. Kadangi neprigirdžiu, tai kartais abejoju, ar aš gerai išgirdau pakūtą, kurią man kunigas uždavė, tai aš pildau taip, kaip man išrodo, kad uždavė. Ar galiu taip elgtis? **“L.”** Skait.

Atsak. Kiek galima, prašyk kunigo, kad tau aiškiai ir kiek garsiau pasakytų, ir tuomet kaip nugirsti, taip ir daryk. Nuodėmės nebus.

Paklaus. Per novenas negirdžiu pamaldų, bet aš skaitau savo novenų knygelę. Per angliškas novenas, ar aš galiu skaityti tas pačias novenas lietuviškai? O kad visai be knygelės, ar novena gera ir atlaidai suteikiami, kad aš kalbu sau poterius užsidavus? **“L.”** Sk.

Atsak. Gerai. Galį savo knygelę skaityti. Per angliškas novenas gali tą pat sau skaityti lietuviškai. Gera novena, jei kalbi tik poterius sau užsidavus.

Bet čia rūpinkis sužinoti štai ką: jei kartais Bažnyčia aiškiai paskiria, kas reikia kalbėti, ar daryti, kad pelnytum atlaidus, tai tuomet reikia taip padaryti. Jei Bažnyčia neskiria, tuomet gali daryti, kaip patogiau.

Paklaus. Ar gali būti katalikiškų draugijų pirmininke tokia moteris, kuri priklauso prie bedievių ir ten darbuojasi, vakarines gamindama; ji sako, kad tai nieko bloga nėra: geri žmonės gali visur prigulėti? **Worcesterietė.**

Atsak. Sakymas, kad “geri žmonės gali visur prigulėti” yra daugiau kaip kvailas. Kas taip tvirtina, o dar nėra visiškai kvailas, tai jau toks nėra geras žmogus, o dar labiau nėra geras katalikas.

Pagal tą pasakymą “geri žmonės gali visur prigulėti” ir, žinoma, vis būti geri,

išeina, kad jie bus geri ir kuomet prie vaigių priklausys, ir prie paleistuvių, ir prie girtuoklių.

Jei tokia moteris yra katalikiškų draugijų pirmininkė, tai čia, rodos, ne jos kalbė, o tik tų draugijų narių, kad nežiūri, ką reikia pirmininke. Tokiu būdu daug katalikiškųjų draugijų ir nuėjo net į bolševikų mėšlynus.

Paklaus. Ar gali tokios moterys priklausyti tretininkų draugijai, kurios neteisingai gyvena. Kaip buvo reikalas, pasiskolino pinigų, o dabar turi jų ir paskolos negražina ir dar viešai tvirtina, kad klebonas liepęs nemokėti?

K. A.

Atsak. Yra tretininkų įstatai ir jų privalo kiekviena narė laikytis. Ten pasakytą, kad tretininkės daug uoliau turi laikyti Dievo ir Bažnyčios įsakymus, kitaip negali gauti atleidimų ir gali būti prašalintos iš draugijos. Toki dalykai turėtų būti išsprendžiami Dvasios Vadovo ir narių. "Laivui" daryti teismus, turint tik vienos pusės pasisakymą, yra sunku.

Paklaus. Kaip išsprendžiama, kuomet savežudžiai gali būti laidojami su bažnytinėmis apeigomis ir pašvęstoje vietoje, ir kuomet ne.

Atsak. Tiesiog dalyką imant, tai savežudžiai niekuomet neturėtų būti laidojami su bažnytinėmis apeigomis ir šventoje vietoje, nes toki dalykai priklauso tik vertiems, o jie pasirodė to nevertais, nes pasielgė priešingai Dievo valiai ir Jo surėdymams.

Kuomet Bažnyčia aiškiausiai žino, kad kuris nors katalikas nusizūdė su pilnu supratimu, tai jam niekuomet to patarnavimo neteikia. Bet dažniausiai, kaip daktarai įrodo, savežudybės įvyksta proto netekimo valandose. Tuomet toks žmogus pats nežino, ką daręs. Tokius, vyskupui leidžiant, galima laidoti su bažnytinėmis apeigomis ir švęstoje vietoje.

Ir kas bus davęs vienam šitų mažiausių atsigerti tik taurę šalto vandens mokytinio vardu, ištikrųjų, sakau jums, nepraras savo užmokesnio. (Mato X, 42).

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos:

Vaičkauskas P., Chicago, Ill.	3.00
Gediminas S., Chicago, Ill.	3.00
Vanunienė P., Chicago, Ill.	3.00
Baičiūnienė O., Phila., Pa.	3.00
Drangunas M. S., So. Boston, Mass. ..	3.00
Kacinskienė S., Elizabeth, N. J.	3.00
Stankūnienė M., E. Vandergrift, Pa. ..	3.00
Kumas D., Chicago, Ill.	3.00
Slapikas A., Seattle, Wash.	3.00
Norbutas P., Chicago, Ill.	3.00
Vitkauskienė O., Waterbury, Conn.	3.00
Garbukienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Kačienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Link R. Mrs., Shenandoah, Pa.	3.00
Stokmienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Zelaitienė V., Waukegan, Ill.	3.00
Mockienė O., Kenosna, Wis.	3.00
Maksvitienė J., Chicago, Ill.	3.00
Baskienė A., Worcester, Mass.	3.00
Adukaitienė U., Kingston, Pa.	3.00
Lanick M., Edwardsville, Pa.	3.00
Stamukynienė O., Edwardsville, Pa. ..	3.00
Ivanauskienė E., Edwardsville, Pa. ..	3.00
Bartulienė O., Edwardsville, Pa.	3.00
Dautaras J., Chicago, Ill.	2.00
Maurienė O., Phila., Pa.	2.00
Stulbas E., Phila., Pa.	2.00
Ozelis Helen, Phila., Pa.	2.00
Jarošienė M., No. Andover, Mass.	2.00
Mimott J., Phila., Pa.	1.00
Marauskienė Julia, Baltimore, Md. ..	1.00
Simonavičienė A., Plymouth, Pa.	1.00
Seimienė M., Edwardsville, Pa.	1.00

Seminarijos Fondas Auga

Pirmiau paduota suma	4,247.77
Stulgaitė El., Lietuva	10.00
Puplėsis J., Chicago, Ill.	10.00
Puļakas D., Thorp, Wis.	10.00
Jokubaitis K. ir A., Detroit, Mich. ..	10.00
Kurelaitis M., Worcester, Mass.	5.00
Bacevičienė P., Bellwood, Ill.	4.00
Mikšienė A., W. Lynn, Mass.	4.00
Ringler A., Yonkers, N. Y.	2.00
Juditskas Mrs., Yonkers, N. Y.	2.00
Sviklas Mary, Worcester, Mass.	2.00
Klimavičienė E., Chicago, Ill.	2.00
Stankūnas Mrs., Yonkers, N. Y.	1.00

Dabar fonde randasi 4,309.77

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

CHICAGO, Ill.

— Jo Eksc. vyskupas W. D. O'Brien, Chicagos vyskupas pagalbininkas, bal. m. 26 d. minėjo savo vienerių metų vyskupavimo sukaktuves.

VATIKANE. —

— Velyku pamaldos Šv. Petro

Bazilikoje buvo labai iškilingos. Tose pamaldose dalyvavo apie 100,000 žmonių; trylika kardinolų. Šv. Tėvas suteikė susirinkusiems maldininkams palaiminimą. Pamaldos buvo labai įspūdingos.

— Šv. Baziliaus kongregacijos graiku katalikų misijonieriaus kunigo Maksym Markow laikytos Misijos Ford City, Pensylvanijoje, atvortė 300 rūsų stačiatikių prie katalikų tikėjimo.

— Sulig 1931 m. Jugoslavijos cenzų, 37.5% žmonių yra katalikai. Skaičius siekia 5,218,000.

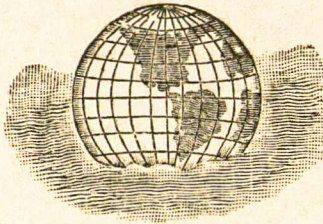
— Mūnche, Bavarijoje, Vokietijoje, kovo 31 d. įvyko prieškatalikiškas nacių susirinkimas. Pulta Katalikų Bažnyčia ir Poniažius. Vienas synagogenės nacių vadovų šaukė: "Mūsų aukščiausias idealas ne Kristus Karalius, bet germanų tauta."

— Vokietijoje, nacių politinė policija puolė kai kuriuos katalikų vyrų ir moterų vienuolynus įvairiose Vokietijos dalyse, darė kratas ir suėmė nežinoma skaičių vienuolinių. Tie kaltinami didelių fondų "šmugeliavimu" į užsienius.

Katalikų vadai pareiškia, kad naciai be jokio reikalo daro tuos puolimus.

— New Yorke. Fordham universiteto etikos profesorius, kun. I. W. Cox, S.J., pareiškia, kad netoli tas laikas, kada iš katalikų namų bus pašlinti kai kurie laikraščiai, kurie teršia krikščioniška gyvenimą.

Genevos Katalikų Federacijos sušauktas didis susirinkimas. 77,000 šveicarai pasiuntė užuojautą Meksikos katalikams, kurie persekiojami, padrašindami nugalėti netorus ir piktus katalikų persekiojimus.

NEW YORK, N. Y.

— Jesse W. Stitt praneša Brooklyn krutamų paveikslų tarybai, kad doros legijonas atsiekė savo tikslą. Ši organizacija priverstė krutamųjų paveikslų gamintojus duoti publikai paveikslus, kurie neižeidžia doros

įausmų.

Šios akcijos rezultatas yra, kad gamintojai buvo priversti sunaikinti 10,000,000 dolerių vertės nešvarių filmų ir dabar rodomos filmos esančios daug šraresnės.

Buvusioji Komisija Rusijos tikybinėms reikalams priskirta prie Valstybės Sekretoriato, Romoje. Ne Rusijoje gyvenantieji rusai ir jų tikybiniai dalykai pavesti globoti Šv. Rytų Bažnyčios Kongregacijai. Vyskupas Būčys, M.I.C., nuo šių metų kovo 1 d. paskirtas tos kongregacijos patareju.

Iš Berlyno praneša, kad vienas iš garbiausių Vokietijos teologų, Dr. Fredrikas Meileris, įkūrėjas ir viršininkas vadinamosios vokiečių bažnyčios perėjo į katalikų tikėjimą.

Balandžio 4 d. įvykusioj Kardinolų Kolegijos viešojoj konsistorijoj padaryti tolesnieji darbai dviejų anglų kentėtojų kanonizavimui.

Prie šios progos Šventas Tėvas Pijus XI ragino Anglijos anglikonus, kad jie grįžtų tikrojon Romos Katalikų Bažnyčion.

Anglijoj, Lancaskire apylinkėje, šventai gyveno mokytoja Teresė Higginsonaitė. Daug įvairių pagijimų įvyksta per jos užtarymą. Pradėta kanonizacijos byla. Jos gyvenimo dorybių ir darbų raštai yra šv. Apeigų kongregacijoje. Anglai pasiuntė sudarytajai Komisijai 70,000 prašymų pripažinti ją šventąja.

Balandžio 4 d. mirė kardinolas Locatelli, 79 m. amžiaus.

Velionis kardinolas buvo diplomatas. Per 40 metų jis atstovavo Popiežių įvairiuose kraštuose.

Kovo 18 d. rytą Rygoj mirė arkivyskupas Zecchini, kuris kurį laiką gyveno Kaune ir buvo Šv. Tėvo atstovu Lietuvoje. Dabar jis buvo nunciјumi Rygoje.

Palaidotas Rygoje kovo 21 d.

Pekin, Kinijoje, prasidėjo kova prieš nepadorias kino filmas. Reikalauja, kad kino filmos būtų švarios.

Lenkijos vyriausybė neseniai pripažino Liubliño katalikų universitetą; jo suteikti mokslo laipsniai vertinami lygiai su valstybinių universitetų duotais laipsniais.

Šimtą šešių metų amžiaus Marija Adelman'as, gyvenanti Chicago, Ill., dar vis tebelanko bažnyčia išklaudyti šv. Mišių, nepaisant jos amžiaus.

Pittsburghe, Pa., buvo pašventinta sanktuariјus, Šv. Stanislovo bažnyčioje, sielų skaistykloje labai. Čia nuolatos kiekvieną pirmadienio popietį bus laikoma novena už sielas skaistykloje.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn., Marianapolis

Kunigai Morkūnas ir Vaškas, ir klierikas Andrulionis, buvo nuvykę į Bostoną asistuoti gerb. kun. Wirmauskiui per keturdėšimtę. Atlaidų pirmos dienos vakare kun. Vaškas pasakė pamokslą.

— Pedžiaus apsilankymas Marianapoly davė progos studentams save lavinti rašyboje ir taip pat užsidirbti 10 dol. už geriausiai parašytą raštą apie judamuosius paveikslus. Sprendėjum paskirtas lietuvių kalbos mokytojas J. Pilipauskas. Raštas tilps balandžio mėnesio žurnale "Studentų Žodis."

— Šio mėnesio 3 d. kolegiją aplankė atvykęs iš Lietuvos adv. R. Skipitis, kurio ke-

lionės tikslas buvo plačiai aprašomas lietuvių laikraščiuose.

Kolegijos studentams svečias atpasakojė savo nusistebėjimą bei džiaugsmą Amerikos lietuvių kolegija. Taipogi reiškė vilties, kad prieš išvyksiant į Lietuvą dar kartą aplankys kolegiją.

— Sporto tvarkytojas Jonas Rakauskas gavo kolegijos vyriausybės leidimą turėti dar keturis žaidimus. Kaip buvo pirmiau paskelbta, buvo galima turėti tik aštuonis žaidimus. Dabar bus dvylika.

WATERBURY, Conn., Šv. Juozapo par.

Pereitą penktadienio vakare Šv. Juozapo naujoje salėje, įvyko milžiniškas kortų vakaras, kurį rengė Marijos Vaikelių Draugija parapijos naudai. Atsilankė iki 400 žmonių.

HAVERHILL, Mass., Šv. Jurgio parap.

Šv. Jurgio lietuvių bažnyčioj nuo bal. 1 d. iki bal. 7 d. įvyko Misijos, kurias skelbė Tėvas Jėzuitas J. Bružikas. Žmonių lankėsi labai daug.

— Lietuviai katalikai, birželio 9 d., rengia pikniką Gedimino klubo vasarnamio darže, Bradford-Haverhill priemiestyje. Pelnas skiriamas Šv. Jurgio bažnyčios patalymui.

BROOKLYN, N. Y.

Ketvirtadienį, bal. 11 d. L. Vyčių 41 kuopa turėjo savo mėnesinį susirinkimą.

Kuopa nutarė pradėti smarkiai ruošti apskričio sporto šventei, kuri įvyks birželio 9 d. Sporto vedėjais išrinkta V. Pečkaitis ir A. J. Mažeika.

Taipgi nutarė Motinų diena eiti bendrai prie šv. Komunijos gegužės 5 d. per 8 val. Mišias. Tą dieną visi nariai bus pasiūšę savo kp. ženkleliais.

Bendri pusryčiai įvyks tuoj po šv. Mišių kuopos kambariuose, kuriems bilietai bus pagaminta iš anksto po 25 c. Šiose iškilmėse dalyvauti kviečiama ir pašaliečiai — jaunimas.

MASPETH, N. Y.

Keturiasdešimt Valandų atlaidai praėjo gražiai. Lankėsi minios žmonių. Dauga-

ma priėmė Sakramentus. Gražius pamokslus pasakė kun. A. Drazdys. Vietinis choras tinkamai buvo prisiruošęs naujus J. Žilevičiaus mišparus.

— Velykų vakarą Klaščiaus salėje įvyko parapijos didysis balius. Visas pelnas skiriamas naujos bažnyčios statymui.

— Balandžio 15 d. paš kun. J. Balkūnā įvyko Rytų provincijos kunigų susirinkimas. Dalyvavo 15 kunigų.

UTICA, N. Y., Šv. Jurgio parap.

Balandžio 6 d. Šv. Jurgio parap. choras suvaidino scenoje Seirijų Juozo parašytą veikalą "Šv. Cecilija — Kankinė."

Patsai autorius buvo atvykęs pažiūrėti. Po vaidinimo pareiškė artistams, kad niekuomet netikėjo, kad taip tobulai ir su lig autorio minties, tas veikalas bus suvaidintas. Pareiškė noro pakartoti jį kitose lietuvių kolonijose ir užprašė pas save.

Netolimoj ateityje tas pats choras rengiasi suvaidinti komediją "Moterims Neišsimeluosi," to paties Seirijų Juozo parašyta. Vaidinimams vadovauja senas ir prityręs režisorius p. St. Klimaitis.

— Balandžio 28, 29 ir 30 d. Šv. Jurgio parapijoje įvyko Šv. Jurgio (bažnyčios patrono) atleidai sykiu su misijomis. Misijas skelbė Tėvas J. Mėšlys, S.J., ir sakė visus pamokslus bei konferencijas.

SCRANTON, Pa., Šv. Juozapo parap.

Šv. Juozapo parapijos Nekalto Prasiidėjimo vyresniųjų mergaičių sodalicija laikė savo reguliarišką susirinkimą balandžio 2 d. vakare parapijos mokyklos svetainėj. Didžiai gerb. tėvelis kun. J. Kuras užkvietė svečių gerb. kun. A. J. Andriušį, M.I.C., kuris pradėjo susirinkimą malda.

Tėvelis labai aiškiai ir suprantamai išaiškino sodalicijos vertę ir reikšmę. Ragino nars būti geromis katalikėmis. Narės nuoširdžiai dėkojo gerb. tėveliui kun. J. Kurui, kad užkvietė šį svečių, o ypač tėveliui kun. A. J. Andriušiu už tokį išpūdingą pamokinimą.

PROVIDENCE, R. I., Šv. Kazimiero par.

Kleb. kun. Jonas Vaitekūnas, balandžio 6 diena, š. m., minėjo 5 metų savo kuniga-

vimo sukaktuves. Lietuvos Vyčių kuopos sumanymu, parapijos jaunimas savo Dvasios Vadui įteikė brangią dovaną ir nuoširdžius sveikinimus ir linkėjimus. Kunigas Vaitekūnas yra žymus pamokslininkas ir katalikiškosios spaudos rėmėjas ir platintojas.

Providence lietuvių parapijoje kun. Jonas Vaitekūnas stato didelį ir gražų paminklą — naują, apie \$60,000.00 vertės bažnyčią. Tai bus labai reikšmingas paminklas kun. Vaitekūno 5 metų kunigavimo sukaktį atžymėti.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parap.

Balandžio 24 d. klebonijoje įvyko visų Chicagos vargonininkų bankietas. Bankiete dalyvavo taipgi atvykęs svečias dr. J. Koncius, Mt. Carmel, Pa. klebonas.

CHICAGO, Ill., Šv. Jurgio parap.

Verbų dieną Šv. Jurgio bažnyčioje susirinko apie 400 svečių pasiklausyti koncerto, kuris buvo įdomus ir gerai atliktas.

— Balandžio 23 d. buvo parapijos metinė šventė. Įvyko diena atitaikintos pamaldos, per kurias kun. Jonas Vosylius, M.I.C., pasakė gražų turiningą pamokslą.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja BARBORA TAMOŠAITIENĖ

mirė balandžio 19 d., 1935 m., Chiago, Ill.

Tėvai Marijonai atlaikys už jos sielą dvėjas šv. Mišias gegužės 10 ir 11 d. Visi Marijonų Vienuolijos Rėmėjai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Greipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui

1085248

Net. TSR
Knogu Romu
Knogu
Saugykla